

Є багато випадків, коли туристи самі порушують регламентовані правила поведінки, наражаючи себе на небезпеки: неуважність, ризикові заходи, купання у заборонених місцях, відвідування сумнівних розважальних заходів та закладів тощо. Небезпекою можна вважати навколишнє середовище, факторами впливу є: висока або низька температура повітря, опади, перепади тиску, недостатність кисню, вологість і рухомість повітряних мас тощо.

Отже, при організації туристичного туру важливі, як організаційні безпекові заходи, так і заходи безпеки у продовж всього туру. Необхідно належне інформування туристів про можливу небезпеку, враховування пори року, часу проведення заходів (вечір, день, ніч), трасу туристичного маршруту, погодних умов, забезпечення відповідною екіпіровкою, засобами індивідуального захисту, захистом від інфекційних захворювань, харчових отруєнь та інших біологічних факторів, наданням допомоги і захисту в екстремальних ситуаціях. Туристичні маршрути та екскурсії дають неоціненну можливість пізнання історії та спадщини України, але це пізнання повинно бути безпечним.

Список літератури:

1. Курепін В. М. Вплив забруднюючих речовин на здоров'я людини та біорізноманіття // Екологія. Довкілля. Енергозбереження 2022 : збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції, м. Полтава, 1-2 грудня 2022 р. Полтава : НУПІ, 2022. С. 145-149. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12251>.

2. Іваненко В. С. Деякі методи оцінки професійних ризиків // Сучасні підходи до охорони праці в закладах професійної освіти : матеріали Усеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, Біла Церква, 26 жовтня 2022 р. Біла Церква : БІНПО ДЗВО «УМО» НАПН УКРАЇНИ, 2022. С. 55-59. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/12472>.

3. Іваненко В. С. Перспективи розвитку сільського зеленого туризму на Миколаївщині // Academician Leo Berg – 140 years: Collection of Scientific Articles Bendery, March 12, 2021 – Bendery. Moldova : Eco-TIRAS International Association of River Keepers, 2021. С. 110-115. URL:<http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/8863>.

УДК 338.48

Дзюба М.О.,

здобувачка вищої освіти.

Миколаївський національний аграрний університет

ВІДНОВЛЕННЯ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ: ПРОБЛЕМИ, ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Зелений туризм на початку свого розвитку зайняв невелику частку на ринку загального поняття про туризм. Скептики дуже багато говорили про непривабливість та затратність такого в іду туризму, мрійники переконували,

що сільський зелений туризм, як і будь-який інший, може стати одним з лідерів у списку туристичних локацій України. Чи на часі, стан активної фази війни та тимчасовій втраті значних територій, займатися розвитком туризму у країні. [1, с. 149]. Однозначної відповіді ми не отримуємо. Але пробувати потрібно, треба прагнути до відновлення та диверсифікації сільської економіки

Вперше зелений туризм в Україні з'явився в середині 90-х років минулого століття. З того часу його планували, систематизували, обговорювали, вивчали, навіть встигли реформувати. Було створено Спілку сприяння розвитку зеленого туризму. Результат не забарився довго чекати, майже в усіх куточках України були створені екосадиби, екопоселення, центри зеленого туризму, етносела тощо. Новий вид відпочинку спокушав не тільки українців [2, с. 153], також ознайомиться з зеленим сільським туризмом не проти були і іноземні гості країни. Одним з лідерів у списку активного розвитку зеленого туризму були: Чернівецька, Івано-Франківська, Волинська, Львівська області.

На жаль війна в Україні призупинила діяльність у цьому напрямку, перешкоди: бойові дії, окупація територій, небезпека для туристів, відмова від партнерства та співпраці представників споріднених сфер, порушення логістичних маршрутів транспортних услуг тощо.

Сьогодні, ті регіони, які найбільш постраждали від бойових дій намагаються виживати [3, с. 328], відновлюючи економіку регіонів. Привід для роздуму: «Чи можна це зробити, у тому числі, за рахунок туризму, зокрема зеленого туризму?». Скептики кажуть: «Не до часу», мрійники переконують: «Потрібно починати відновлювати старі добутки та поступово розвиватися далі».

Так, у нас поки що війна, все ще погано, але сільський зелений туризм розвивати потрібно. Не треба чекати закінчення війни, треба будувати стратегію відбудови та розвитку цієї галузі туризму. Зрозуміло першопроходці спочатку будуть покладатися виключно на себе (брак коштів у державі), необхідно креативно мислити, розширюючи коло співробітництва та посилювати свій голос у туристичній сфері.

Звичайно, повністю по всій країні сільський зелений туризм відновити не вийде, все-таки війна і безпека туристів, це по-перше. Але західні області України вже готові прийняти зацікавлених громадян. Багато разів ми чули, - туризм взагалі не на часі, а сільський туризм – тим паче, але він потрібен різним сферам економіки та менеджменту. Етносело є цікавим, привабливим та перспективним стартап-майданчиком [4, с. 112]. Це може бути власною справою фермерів або локальних підприємців, це співпраця з іншими, а значить працевлаштувати людей з цього села або навколишніх територій, переселенців, інших категорій населення. Варіантів дуже багато: різноманітні послуги сервісу, організація харчування для малих або великих груп, майстер-класи з ремісництва та мистецтва, продаж тощо.

Інша складова цього проєкту, це наукова та освітня робота, яка допоможе частково компенсувати брак сил та коштів. Створення на базі об'єктів сільського туризму етнокласів вирішує декілька завдань: по-перше відволікає

молодь від війни; по-друге, це психологічна реабілітація для багатьох верст населення; по-третє – елемент екологічної освіти; по-четверте, це вивчення культурної спадщини своєї країни; по-п'яте, передача досвіду роботи екопоселень для майбутнього його розвитку.

Отже, скептики переконують, наразі розвивати сільський екотуризм не можна – війна. Ми говоримо: «Як не можна? Потрібно розвиватися». Для того, щоб відповісти на виклики та вирішувати зазначені проблеми, їх чітко потрібно зрозуміти. Є плани, є люди, варто об'єднуватися та активно співпрацювати. Сільський зелений туризм має хороший шанс отримати друге дихання.

Список літератури:

1. Іваненко В.С., Курепін В. М. Місцеві органи влади в умовах воєнного стану: повноваження та співпраця військових адміністрацій з органами місцевого самоврядування // Правові засади організації та здійснення публічної влади : матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, м. Хмельницький, 17 червня 2022 р. Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 148-150. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11869>.

2. Іваненко В. С. Перспективи розвитку екологічного туризму на Миколаївщині // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., Миколаїв-с.Коблеве, 9 червня 2022 р. Миколаїв : МНАУ, 2022. С. 152-154. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/11905>.

3. Іваненко В. С., Курепін В. М. Вплив активних бойових дій на стан довкілля // Green Construction Зелене будівництво : міжнар. наук.-практ. конф.. 13-14 квітня 2023, м. Київ, Київський національний університет будівництва і архітектури. 2023. С. 325-329. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/13210>.

4. Сидоренко В. В. Сільський туризм, як специфічна форма пізнання історико-культурного потенціалу Миколаївської області // Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції м. Миколаїв, 23-24 червня 2021 р. Миколаїв : МНАУ, 2021. С. 111-113. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/9827>.